

A Mátra-hegység zuzmóflórája II.

KISZELYNÉ, VAMOSI Anna
Ho Si Minh Tanárképző Főiskola, Eger

ABSTRACT: (Lichenflora of the Mátra Mountains, Part II.) – First part of the results of the investigations carried out on the lichenflora growing in the Mátra Mountains was published 1980 in the journal *Fol. Hist.-nat. Mus. Matr.* 6. In this paper the distribution of the lichen species growing in the Mátra Mountains has been analyzed according to their habitat (soil), life form, the required pH and taxonomical distribution. In the first part the data from 143 lichen species have been enumerated. Attention was drawn to 10 species which are new for Hungary's flora or the occurrence of which in the Mátra Mountains seems to be very unexpected. Present paper contains the second part of the enumeration and the descriptions of the 10 new taxons from the Mátra Mountains. The taxons are enumerated in present list according to ZAHLBRUCKNER's system. Within this system the genera and species are listed in alphabetical order.

A Mátra hegységben végzett zuzmóflóra kutatás eredményeinek első része a *Fol. Hist.-nat. Mus. Matr.* 6. 1980-ban jelent meg. Tartalmazza: a hegység területén korábban gyűjtést végző lichenológusok, botanikusok SZATALA Ö., GYELNIK V., TIMKÓ G., VERSEGHY K., GALLÉ L., BOROS Á. és tanárok TÓTH FERENCNÉ és JUHÁSZ FERENC irodalmi adatait és gyűjtött anyaguk feldolgozását. A. VEZDA csehszlovák lichenológus a revideálással és a kritikus fajok meghatározásával nagy segítséget nyújtott. Ezért hálás köszönetet mondok.

Az első részben a fajok élőhely (alzat)-, életforma-, pH igény szerinti és rendszertani megoszlását elemeztük. Külön kiemeltük azt a 10 fajt, mely hazánkra nézve új adatot jelent, vagy feltűnő a Mátra hegységben való előfordulása. A flóralista Zahlbruckner rendszerében készült. A kutatott területről származó 1038 adat 70 nemzetséget, 303 fajt, 17 jól elkülönülő változatot és 21 formát tartalmaz. Ennek egy részét, 143 fajt közöltük az első részben. Jelen dolgozat a flóralista nagyobbik része és a Mátrából leírt új taxonokat adja közre.

21. GYROPHORACEAE

Umbilicaria deusta [L.] BAUMG. Syn.: *U. flocculosa* (WULF.) HOFFM. Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 414). Épitkezések közben az eredeti lelőhely 1976-ban eltűnt, 1978-ban új lelőhelyet találtam. Erősen napos, szélvédett — talajból 1 méterre kiálló — sziklatömbön, magas fűben. Hosszú ideig tartó hóborításos, gyakran ködös, magasabban fekvő területeken Észak-Európától a Balkánig elterjedt, erdőhatártól a hóhatárig. *Umbilicaria hyrsuta* [SW.] ACH. em, FREY, Syn.: *Gyrophora h.* (SW.) ACH. Disznó-kő

[VERSGHY 1964: 49 sub *Cyrophora hirsuta* var. *protomatrensis* GYELN.], [leg.: A. BOROS, det.: SZATALA 1928!]. Környezetből kiemelkedő sziklacsúcs meredek, napos — időnként vízszivárgásos oldalán, szélvédett felületeken. Nitrofil faj.
Umbilicaria polyphylla (L.) HOFFM. Syn.: *Gyrophora glabra* ACH. Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m. Savanyú andezittömb függőleges nyugati oldalán, talajhoz közel (1 m magasan), félárnyékos környezetben, szélnék kitett felületen. Észak-Európában gyakoribb, az Alpokban ritkább. Kozmopolita faj.
Lasallia pustulata (L.) MERAT. Syn.: *Umbilicaria pustulata* Sas-kő, Ágasvár (VERSEGHY 1965: 160, 162 sub *Umbilicaria* p.). Hajnács-kő (GYELNIK 1928: sub *Umbilicaria* p.), Sas-kő (KISZELY GYÖRGYNE 1968: 394 sub *Umbilicaria* p.), Mátrafüred: Hajnács-kő 600 m, Galya-tető 920 m. Napos, erősen felmelegedő, savanyú andezitsziklák függőlegesen meredek oldalán (melyen a gyakran kiszáradó), időnkénti vízszivárgással ásványi és nitrogénvegyületekhez jut a telep. (*Umbilicaria hirsutae*; *Lasallium pustulatae* társulásában.)

22. ACAROSPORACEAE

Acarospora atrata HUE. Recsk, Lahóca-hegy, 300 m. Érctartalmú amfibolandezit-törlemékes tömbön, napos, száraz, DNY-ra néző oldalon. Dél- és Közép-Európában (az alföldtől az erdőhatáráig) szilikátos kőzeteken elterjedt.
Acarospora fuscata (NYL.) ARN. Sas-kő (VERSEGHY 1965: 162, GALLÉ 1975: 180!) Verpelét, Várhegy 200 m, Mátrafüred, Hajnács-kő 600 m; Hasznos: várrom 240 m, Mátraszentistván: Ágasvár 700 m; Parád; Disznó-kő 700 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Fotofil, nitrogénvegyületekkel szemben toleráns faj. Száraz, vagy esőverte sziklákon, köveken, napsütötte felületeken (deszkán is) a hegység területén mindenfelé gyakori.
Acarospora miskolcensis H. MAGN. Sas-kő-sziklán álló emlékmű függőleges északnyugati oldalán.
Acarospora nitrophila MAGN. Hasznos; Száraz Kesző 400 m, Hajnács-kő 600 m, Mátrakeresztes; Csóka-kő 500 m, Mátraszentistván: Ágasvár 700 m, Recsk; Lahóca-hegy 300 m. Erősen nitrofil, fotofil faj. Ammóniavegyületekben gazdag, poros, könnyen felhevülő, napos sziklafelszíneken, száraz-meleg klímájú területeken a hegységben és Európában gyakori.
Acarospora oligospora (NYL.) ARNOLD. Parád; Disznó-kő 700 m. Félárnyékos területen, kiálló, enyhén meszes andezittömb és kisebb kövek felületén. Elterjedése Európa mérsékeltövi éghajlatú területe.
Acarospora pelyocypha (WAHLENB.) ARN. Mátrafüred; Hajnács-kő 320 m, Mátraszentimre 700 m. Nyílt, sziklás tömb legmagasabb csúcán Közép-Európai elterjedésű, ritka.
Acarospora praeurptarum MAGN. Mátrafüred; Hajnács-kő 300 m. Alacsonyabb sziklatömbön.
Acarospora umbilicata BAGL. Mátrafüred; Hajnács-kő 320 m. Napos, nyílt sziklás területen.
Acarospora veronensis MASS. Mátraszentlászló; Kút-hegy 700 m. Savanyú andezitsziklák érdes felületén.
Acarospora versicolor BAGL. et CAREST. Sas-kő, emlékmű oldalán, 890 m. Szilikát- és mésztartalmú kőzeteken is előfordul. Dél-Európában gyakori. Elszórtan Felsőrajna vidékéig a Déli-Alpokban és Magyarországon is megtalálható.
Sarcogyne dubia H. MAGN. Recsk; Lahóca-hegy, Kanászvár 200 m. Parazita *Acarospora* telepen.
Sporastatia polyspora (NYL.) GRUMM. Syn.: *S. cinerea* (SCHAER.) KOERB. Kékes, Disznó-kő 700 m. Enyhén meszes andezitszikla északnyugati, meredek, magasan kiemelkedő, erősen szeles, hideg, nedves felületén (*Racodium rupestre*-vel együtt). Elterjedése Európa északi része, délen a magasabb hegyekben.

23. PERTUSARIACEAE

Pertusaria albescens (HUDS.) CHOISY et WERN. Syn.: *P. discoidea* (PERS) MALME. var. *globulifera*; *P. globulifera* (TURN.) MASSAL. Kékestető (GALLÉ 1975: 184, 185, 186 sub *P. globulifera*), Mátrafüred; Várberc 550 m, Domszóló; Csonka-patak, völgy olda-

lában 400 m, Mátraháza; Aranybánya-folyás 450 m, Ágasvár 700 m, Galya-tető 920 m, Csóka-kő 500 m. Félárnyékos, de páradús, ritkás erdőrések fainak kérgén, főleg *Quercus* gyakori. Több epiditon társulás tagja. Minden földrészen előfordul.

Pertusaria amara (ACH.) NYL. Kékestető (GALLÉ 1975: 185, 186), Sas-kő 850 m, Disznó-kő 800 m, Mátrafüred; Várberc 500 m, Hidasbérc 800 m. A hegység területén különböző fafajok kérgén, mindenfelé megtalálható, különösen gyakori a ritkább erdőrészen, tisztásokon, útmenti fák kérgén. ... var. *flotowiana* (FLK.) ERICHS. Mátrakeresztes, Csörgő-patak-völgy 400 m. Patak mellett kötömbökön, nagy területen ... var. *pulvinata* (ERICHS.) ALMB. Syn.: *P. pulvinata* ERICHS. Mátrafüred; Dobogó-hegy 400 m. *Quercus* kérgén.

Pertusaria coccodes (ACH.) NYL. Syn.: *P. phymatodes* (ACH.) ERICHS. Galya-tető 920 m, bükkfa kérgén (f. *ferruginea* ERICHS.), és nyírfa kérgén (f. *flavescens* ERICHS.) Nedves, árnyékos élőhelyi forma, hosszabb izidiumokkal.

Pertusaria corallina (L.) ARN. Mátrafüred, Hajnács-kő 600 m, Várberc 500 m, Ágasvár 700 m, Disznó-kő 700 m. Közepesen fotofil, enyén acidofil faj. A levegő nedvességére igényes. Félárnyékos lejtős sziklafelületeken, vagy esőverte függőleges falakon eléggé elterjedt a *Pertusarietum corallinae* asszociációban.

Pertusaria dealbata (ACH.) CROMB. Syn.: *P. dealbescens* ERICHS. Parád; Disznó-kő 730 m. Andezittömb délnyugati oldalán.

Pertusaria flavida (DC.) LAUND. Syn.: *P. lutescens* (HOFFM.) LAMY Mátrafüred; Hajnács-kő 400 m, Várberc 500 m, Galya-tető 800 m, Disznó-kő 800 m. *Quercus* és *Betula* kérgén, napos-meleg lejtőkön, ritkás, fényben gazdag erdőkben.

Pertusaria hemisphaerica (FLK.) ERICHS. Galya-tető, nyírfa kérgén, 920 m.

Pertusaria lactea (L.) ARNOLD. Saskő, Galya-tető (GALLÉ 1975; 180, 182, 183), Mátrafüred; Várberc 550 m, Hidasbérc 800 m, Ágasvár 700 m, Mátraszentlászló; Kút-hegy 700 m. Savanyú andezittömb, vagy sziklák esős, meredek falán, páradús, félárnyékos környezetben. Több zuzmótársulás tagja.

Pertusaria leucosora NYL. Syn.: *P. dealbata* ERICHS. Mátrafüred; Száraz Kesző 300 m. Déli fekvésű völgyoldal függőleges, napsütötte sziklafalán. (Savanyú kőzeten.) Több társulás tagja.

Pertusaria pertusa (L.) TUCK. var. *viarum* ERICHS. Galya-tető, öreg bükk kérgén, 920 m.

Pertusaria subdubia NYL. var. *hungarica* ERICHS. Galya-tető, nyírfa kérgén, 920 m.

24. LECANORACEAE

Aspicilia bohemica KOERB. Syn.: *A. recedens* (TAYL.) NYL. Mátrafüred, Hajnács-kő 320 m. köveken. Száraz, napos, savanyú, szilikátos kőzeteken több telepe van.

Aspicilia caesiocinerea (NYL.) ex. MALBR.) ARNOLD. Sas-kő VERSEGHY 1965: 162), Hajnács-kő 320 m, Csóka-kő 550 m. A félárnyékos, kissé nedves, teljesen kopár szilikátos kőzetektől a napos, száraz, szervesanyagban gazdag „madárpihenőhelyek”-ig mindenfelé megtalálható. Egész Európában elterjedt. Kiálló sziklákön a *Candelariellium corallizae*, patakparti köveken a *Physcia caesia-Lecanora muralis*, továbbá az *Aspicilietum cinereae* asszociációkban fordul elő.

Aspicilia ceracea ARN. Mátrafüred; Hajnács-kő 300 m, andezit tömbön. Félárnyékos helyeken, kőbányákban, utak mellett, kisebb köveken pionir kéregzuzmó a *Lecidea crustulata*-val együtt. Érc tartalmú kőzeteken is gyakori. (Kicsiny telepeket képez a többi kéregzuzmó között.)

Aspicilia cinerea (L.) KOERB. Syn.: *Lecanora c.* L. Disznó-kő 700 m, Hajnács-kő 320 m. Napos, sima felületű köveken, sziklákön, kéregzuzmók társulásaiban (*Aspicilietalia gibbosae*) gyakori. Európában mindenütt előfordul, szilikát kőzeteken.

Aspicilia cupreotra (NYL.) ARNOLD. Syn.: *Lecanora c.* NYL. Ágasvár 700 m. Napos sziklák horizontális felszínén. Elterjedése: Észak- és Közép-Európában az alföldtől a legmagasabb csúcsokig, szilikátos kőzeteken.

Aspicilia gibbosa (ACH.) KOERB. Sas-kő (VERSEGHY 1965: 162.), Hajnács-kő 320 m. Napos, sziklás területeken mindenfelé gyakori.

Aspicilia hoffmannii (ACH.) FLAG. Syn.: *Lecanora h.* (ACH.) MÜLL. ARG. Recsk: lahoca-hegy 300 m. Kissé meszes andeziten, napfényes sziklákön. Elt.: Egész Európa területén, az alföldektől a közepes magasságú hegyekig megtalálható.

Aspicilia laevata (ACH.) ARNOLD. Syn.: *Lecanora l.* NYL. Mátra bércein (GYELNIK 1928: 584.)

Aspicilia praeradiosa (NYL.) POELT et LEUKERT. Syn.: *Lecanora p.* NYL. Sas-kő

[VERSEGHY 1965: 162], Disznó-kő 750 m, Ágasvár 700 m, Recsk; Lahoca-hegy északi oldalán, 300 m, Mátrafüred; Hajnács-kő 600 m. Félárnyékos, esőtől védett, beugró sziklafelületek lefelé felszínén elég gyakori a hegységben.

Candelariella aurella (HOFFM.) Zahlbr. Heves [VERSEGHY 1964: 79 sub *C. aurella* f. *smaragdula* SZAT.]. Pusztakökút; kőbánya 150 m, Feldebrő, betonon. Elsősorban mésztartalmú kőzeteken, ritkán karbonátos szilikáton is előfordul. Meleg, száraz helyeken él, erősen nitrofil.

Candelariella coralliza (NYL.) H. MAGN. Sas-kő [VERSEGHY 1956: 162, 1958: 281], Disznó-kő 750 m, Hajnács-kő 330 m, Verpelét; Vár-hegy 190 m. Erősen fotofil és ornithocoprofil faj, kiemelkedő sziklákon, csúcsokon, „madárpihenőhelyeken”. (*Aspicilia caesiocinerea* telepén is él, mint parazita.)

Candelariella coralliza (NYL.) H. MAGN. Sas-kő [VERSEGHY 1965: 162, 1958: 281], Disznó-kő 750 m, Hajnács-kő 330 m, Verpelét; Vár-hegy 190 m. Erősen fotofil és ornithocoprofil faj, kiemelkedő sziklákon, csúcsokon, „madárpihenőhelyeken”. (*Aspicilia caesiocinerea* telepén is él, mint parazita.)

Candelariella vitellina (EHRH.) MÜLL. ARG. Sas-kő [VERSEGHY 1965: 162], Mátrafüred; Hajnács-kő 320 m, Verpelét; Vár-hegy 190 m, Ágasvár 700 m, Mátraszentistván; Kút-hegy 700 m stb. Erősen fényigényes és ornithocoprofil. Az andezitsziklák nagy felületet borítja. A hegységben mindenütt gyakori.

Candelariella xanthostigma (PERS.) LETT. Mátra [GALLÉ 1975: 185] Mátrafüred; Száraz Kesző 400 m, *Pinus* kérgén, Hajnács-kő 400 m, *Quercus* kérgén, Pipis-hegy 300 m, *Pinus* kérgén. Szurdokpüspöki; Szurdok-völgy 200 m, Ágasvár, *Quercus* kérgén; Kékes 1000 m, *Pinus* kérgén, Hidasbérc 800 m, *Fagus* kérgén, Disznó-kő 700 m, *Tilia* kérgén, Recsk; Lahoca-hegy 300 m, *Pinus* kérgén. A hegység területén eléggé elterjedt, repedezett lombos és tűlevelű fák kérgén, főleg a törzs alsó harmadában: *Lecanoretum subfuscae* és *L. allophanae* asszociációban.

Lecanora albescens (FLK.) Syn.: *L. galactina* ACH. Mátrafüred; Hajnács-kő 600 m, Kisnána; Ördögvályú-völgy 450 m, Domszló; Csonka-patak partján kiálló köveken, Recsk; Lahoca-hegy, Kanázs-vár 200 m. Mészkon, homokkon, agyagon, sőt száraz fán is gyakori, sok formája van.

Lecanora argopholis (ACH.) ACH. Mátrafüred; Hajnács-kő 550 m, Száraz Kesző 400 m, Várberc 550 m, Pipis-hegy 400 m, Recsk; Lahoca-hegy 300 m, Szurdokpüspöki; Szurdok-völgy déli lejtőn, 200 m, Hasznos; várrom, 200 m. Erős besugárzás alatt lévő esőnek kitett (subneutrális) karbonátos andezitsziklákon, málladozó köveken, meleg, száraz klímájú területeken elterjedt. Leggyakoribb a déli Mátrában és a belső, szélesebb völgyek déli lejtésű sziklás részein. (*Lecanoretum garovaglii-argopholis* társulás, karakter, faj.) — ... var. *viridis* (CERNH.) KISZELY A. Hasznos; várrom, 240 m. Erős besugárzású, meleg, de párás (Kövecses-patak közelsége miatt) környezetben, függőleges, töredezett sziklafalnak egy viszonylag sima részén, 2×0,5 m területen. Élénkebb színével, ráncosabb telepalkotásával feltűnően eltér a tőfajtól.

Lecanora atra (HUDS.) ACH. Mátraszentlászló; Kút-hegy 750 m, Mátrafüred; Várberc 550 m, Hajnács-kő 600 m, Szurdokpüspöki; Szurdok-völgy 200 m, Verpelét; Vár-hegy 196 m. Fénykedvelő, savanyú, vagy semleges kémhatású aljzaton, kevés vagy több szervesanyagot kínáló, esőverte, meredek sziklafalon, köveken. Európában mindenfelé elterjedt.

Lecanora badia (HOFFM.) ACH. Mátraszentlászló; Kút-hegy 700 m. Acidofil, erősen fotofil faj, főleg magasabban fekvő szelhatásnak kitett sziklákon él.

Lecanora bicincta RAM. Syn.: *L. rupicola* v. *bicincta* (RAM.) TH. FR. Parád; Disznó-kő 800 m. Közepes fényigényű, acidofil faj. Meredek sziklaoldalon.

Lecanora bolcana (POLLINI) POELT. Syn.: *L. muralis* var. *diffracta* RABENH. Hasznos; várrom, 240 m. Erősen felmelegedő, déli oldal horizontális felületén, homokkő sima felszínén. Mediterrán faj.

Lecanora chlorona (ACH.) NYL. Mátra [GALLÉ 1975: 184]. Meghatározásaim között nem szerepel.

Lecanora campestris (SCHAER.) HUE. Syn.: *L. subfusca* var. *campestris* ZAHLBR. Mátra [GALLÉ 1975: 180], Mátrafüred; Hajnács-kő 400 m, Várberc 500 m, Szurdokpüspöki; Szurdok-völgy 200 m. Fotofil, szubneutrofil szilikát, vagy kevés karbonátot tartalmazó más kőzeteken, gyakran települések közelében, temetőben, kerítésekben, bányászott, vagy műköveken kialakult társulások tagja. Főleg alacsonyabb (melegebb!) területeken elterjedt. A Mátrában nem gyakori.

Lecanora carpinea (L.) VAIN. Mátrabérc (SZATALA Ö. 1954: 133. és VERSEGHY 1964: 56 sub *L. carpinea* f. *decussata*), Ágasvár 800 m, Galya-tető 900 m, Kékes-tető 900 m, Sas-kő 850 m, Disznó-kő 800 m, Mátrafüred; Hajnács-kő 300 m, Várberc 550 m, Do-

bogó-hegy 400 m, Mátraháza: Sás-tó 450 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Mátraszentimre: Nagy Atal-kő 600 m, Parádsasvár: Károly táró meddőhányónál, 500 m. Simább kérgű fák törzsén az egész hegység területén gyakori.

Lecanora cenisia ACH. (Subalpin!) Mátraszentlászló; Kút-hegy 700 m, Ágasvár 730 m. Többé-kevésbé árnyék kedvelő, erősen acidofil faj. A levegő nagyobb páratartalmára igényes. Andezitsziklák, tömbök, esőverte felületén vagy meredekebb (északias) oldalon elég nagy több dm² telepeket alkot. A Mátrában ritka.

Lecanora chrysoleuca (SM.) ACH. Syn.: *Lecanora rubina* (NILL.) ACH., *Squamaria rubina* ELENK. Sas-kő (Exicc. Lich. sel. 1264). KISZELY A. 1978. (VERSEGHY 1966: 20 sub *Squamaria rubina* ELENK.), Ágasvár 800 m. Magashegységi (alpesi) faj, nyílt sziklacsúcsok alatt, függőleges falakon.

Lecanora conizaea (ACH.) NYL. Syn.: *L. conizaeoides* NYL. Mátraszentlászló: Kút-hegy 750 m, Mátraszentimre: Nagy Atal-kő 650 m, Mátrafüred: Várberc 550 m. Túlelvélű és lombosfák ágain gyakori.

Lecanora demissa (FLOT.) ZÄHLBR. Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Hasznos: várróm, 230 m, Mátrafüred, Pipis-hegy 300 m, Dobogó-hegy 400 m, Hajnács-kő 550 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Gyengén savanyú, vagy enyhén meszes andezit kibúvások felületén gyakori, ahol fény- és melegigénye adott, emellett csapadék is éri. (A *Lecanoretum demissae* karakter faja, a hegység déli lábánál gyakori társulásban.)

Lecanora dispersa (PERS.) NYL SOMMERF. Disznó-kő 800 m, Recsk: Lahóca-hegy, Kanázsvár 200 m, Parádfürdő, beton 300 m, Mátrafüred: Dobogó-hegy (kilátón) 400 m. Nitrofil, mészkedvelő, bázisos kőzetek gyakori. Enyhén meszes, szilikátos kőzetten, függőleges vízszivárgásos sziklafalakon.

Lecanora distans (PERS.) NYL. Mátra (GALLÉ 1975: 184), Mátraháza: Somor-patak völgye 600 m, *Fagus* kérgén, Galya-tető 930 m, *Fagus* kérgén. Északi feltekén.

Lecanora garovaglii (KOERB.) ZÄHLBR. Syn.: *Placodium garovaglii* KOERB. *Squamaria* g. ELENK.; *Placolecanora* g. (KOEBR.) KOPACZ. Recsk; Lahóca-hegy 300 m, Mátrafüred; Rónya-kő 400 m, Szurdokpüspöki; Szurdok-völgy 200 m, Mátraszentlászló; Kút-hegy 700 m, déli oldalon. Gyengén savanyú, vagy közömbös kémhatású, ásványi anyagban gazdag, málló kőveken, sziklákon. Csak a száraz, meleg klímájú és erős besugárzású területeken gyakori. (Karakter faja a *Lecanoretum garovaglii-argopholis* társulásnak.)

Lecanora grumosa (PERS.) RÖHL. Mátraszentimre; Kút-hegy 700 m, Disznó-kő 800 m. Mátrafüred; Hajnács-kő 600 m, Kékes: Hidas-bérc 800 m. Közepes fényigényű, acidofil faj. Függőleges vagy lejtős sziklafalakon előfordul a *Lecanoretum rupicolae* társulásokban.)

Lecanora grumosa (PERS.) RÖHL. Mátraszentimre; Kút-hegy 700 m, Disznó-kő 800 m, Mátrafüred; Hajnács-kő 600 m, Kékes: Hidas-bérc 800 m. Közepes fényigényű, acidofil faj. Függőleges vagy lejtős sziklafalakon előfordul a *Lecanoretum rupicolae* társulásokban.

Lecanora hageni ACH. Verpelét: Köves-hegy 200 m, *Quercus* kérgén, Mátraháza: Somor-patak-völgy 500 m, *Fagus* kérgén. Szervesanyagban gazdag kőzeteken is előfordul. (Valószínű, hogy több lelőhelyen is van a feldolgozatlan anyagban.)

Lecanora muralis (SCHREB.) RABENH. Mátra, Sas-kő, Galya-tető (GALLÉ 1975: 180, 181, mint *Squamaria* m.), Gyöngyös: Sár-hegy (VERSEGHY 1966 15 sub *Squamaria muralis* v. *compacta*), Hajnács-kő (VERSEGHY sub *Squamaria muralis* v. *diffracta*), Pusztakőkút: Órhegy 300 m, Kislána: Ördögvályú-völgy 450 m, Domoszló: Csonkapatk völgye 350 m, Mátrafüred: Száraz Kesző 300 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Hasznos: várróm 230 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Disznó-kő 700 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Bázisos, vagy enyhén savanyú aljzaton, nyílt, fénygazdag területeken. Andezitsziklák, kövek horizontális, tápanyagokban dús, poros, humuszos felszínén mindenütt gyakori. (*Candela-riellum corallizae*, *Lecanora muralis* — *Physcia caesia* és a *Lecanoretum garovaglii-argopholis* társulásban.)

Lecanora pallida (SCHREB.) RABH. Mátra (GALLÉ 1975: 184). Meghatározott anyagomban nincs.

Lecanora polytropa (EHRH.) TABENH. Mátra: Sas-kő (GALLÉ 1975: 181), Domoszló: Csonkapatk-völgye 400 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Száraz Kesző 450 m, Pipis-hegy 400 m, Várberc 550 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Disznó-kő 800 m, Kékes: Hidasbérc 800 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m, Parádsasvár, meddőhányó, 600 m. Euriotop, fotofil, közepesen acidofil faj. Esős sziklafelszíneken, leszakadásokon, vagy száraz—meleg klímájú területeken elsőnek megtelepedő zuzmók közé tartozik. Gyakori a *Rhizocarpetea geographici* társulásaiban.

Lecanora radiosa (HOFFM.) SCHAEER. Syn.: *Squamaria myrrhina* ELENK.; *Placidium radiosum* ACH. Kőkút-pusztá: Közberc 200 m, Mátrafüred; Hajnács-kő 550 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m. Erős fény és melegigényes faj. Közömbös, vagy meszes szilikátközetben található, a Mátrában ritka. Gyengén fejlett telepeken található. *Lecanoretum garovaglii-argopholis* társulás tagja.

Lecanora rupicola (L.) ZAHLBR. Syn.: *L. sordida* (PERS.) TH. FR. Mátra: Sas-kő (GALLÉ 1975: 180.); Mátrafüred; Hajnács-kő 500 m, Pipis-hegy 300 m, Várberc 550 m Muzslla-kilátó 480 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Agasvár 750 m, Csóka-kő 500 m, Mátrászentlászló: Kút-hegy 700 m, Galya-tető 800 m, Sas-kő 870 m, Disznó-kő 750 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m, Kanázsvár 200 m. Euriotop, félárnyékos, nedves környezetben ugyanolyan gyakori, mint a napos, száraz sziklákon, köveken. Tápanyaggal szemben toleráns. Sokféle társulásban megtalálható. Jellegzetes karakterfaja a *Lecanoretum rupicole*-nak.

Lecanora subcarnea (LILJEBL.) ACH. Syn.: *Lecanora sordida* var. *subcarnea* TH. FR. Parád: Disznó-kő északi oldala 750 m. Acidofil. Árnyékkedvelő, páradús környezetben, esőtől védett, beugró sziklafalon. (Főleg 1000 m fölötti hegységekben gyakori.)

Lecanora subfusca (L.) ACH. Mátra (GALLÉ 1975: 184 sub *L. subfuscata*), Verpelét: Köves-hegy 300 m (*Quercus*), Mátrafüred: Hajnács-kő 400 m (*Quercus*), Kékestető 1000 m (*Fagus*), Parádóhuta 300 m (*Quercus*), Mátrászentlászló: Kút-hegy 700 m (*Quercus*), Mátrászentimre: Nagy Atal-kő 600 m (*Fagus*). Sima kérgű lombos fák törzsén, szórt fényben, a hegység területén mindenfelé található.

Lecanora varia (EHRH.) ACH. Mátra: Kékestető (GALLÉ 1975: 186), Domszló: Csonka-patak-völgye (*Quercus*), Mátrafüred: Várberc 500 m, Dobogó-hegy 400 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 400 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Csörgő-patak-völgy (*Tilia-kérgen*) 500 m, Agasvár 750 m, Mátrászentimre: Nagy Atal-kő 500 m, Galya-tető 900 m park, *Betula* kérgén, Szamár-kő 600 m. Ritkás erdőrszlet, vagy szabadon álló m. Disznó-kő 750 m. Túlevelű és lombos fák kérgén mindenfelé gyakori.

Phlyctis agelae (ACH.) FLOT. Syn.: *Phl. spilomatica* (SCHAEER.) MASSAL. Galya-tető, 900 m park, *Betula* kérgén, Szamár-kő 600 m. Ritkás erdőrszlet, vagy szabadon álló fák törzsének alján. Közepesen fényigényes. A tartósan ködös területek lombosfáinak kérgén gyakori.

Phlyctis argena (ACH.) FLOT. Kékes (GALLÉ 1975: 184, 185), Mátraháza: Hidasberc 800 m, Mátrafüred: Várberc 550 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak-völgy 500 m, Agasvár 700 m, Disznó-kő 700 m. Szabadon álló, vagy ritkább erdőrszlet fainak törzsén, *Pertusaria*-fajokkal együtt fordul elő.

Trapelia coarctata (SW. et SOW.) CHOISY. Syn.: *Biatora c.* SM, *Lecidea c.* (TURN.) NYL. Mátrafüred; Hajnács-kő 200–600 m, Várberc 550 m, Pipis-hegy 300 m, Dobogó-hegy 400 m, Szurdokpüspöki, Szurdok-völgy 230 m, Hasznos: várom, 240 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Agasvár 700 m, Mátrászentlászló 700 m, Kékes 1000 m, Sas-kő 860 m, Disznó-kő 700 m, Parádsasvár 500 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Sziklákon, köveken, kavicsokon, gyalogutak mellett, talajközélen gyakori pionír zuzmófaj. A *Lecideetum crustulatae* karakter faja.

Trapelia torelli (ANZI) HERTEL. Mátrafüred: Száraz Kesző, Csurgó-patak-völgy oldal 300 m, Parádsasvár 300 m, Nagy Lápfő 550 m, Parádóhuta: Csevice-forrás 350 m. Pionír zuzmófaj. Meddőhányóhoz vezető úton, frissen felvágott erdőszélen, *Lecidea crustulatae* asszociációban. Valószínű, több helyen is előfordul.

25. PARMELLACEAE

Candelaria concolor (DICKS.) STEIN. Mátrafüred: Hajnács-kő 320 m. Lombos fák (*Quercus*) kérgén a területen gyakori.

Cetraria chlorophylla (WILLD.) VAIN. Syn.: *Cetraria scutata* A. Z. Sas-kő 860 m, Galya-tető 950 m. Lombos- és túlevelű fák kérgén, a hegység magasabb részein, páradús környezetben elég gyakori. Acidofil faj.

Cetraria islandica (L.) ACH. Mátrafüred: Csurgó-patak-völgy, észak-nyugati oldalon, 450 m, Pipis-hegy 300 m. Fényben gazdag erdők, vagy nyílt területek nedves, savanyú talaján, mohák között.

Cetraria pinastri (SCOP.) S. GRAY. Nagy Gálya et Mátraberc (GYELNIK 1928: 597), Agasvár 600–700 m. A hegység magasabb részein, lombos- (*Quercus*) és túlevelű fák törzseinek alján elvétve.

Cetrelia cetrarioides (DEL. ex DUBY) W. CULB et CH.

CULB. Syn.: *Parmelia c.*

(DEL. ex DUBY) NYL. Kékes (GYELNIK 1928: 588 sub *Parmelia cetrarioides*), Kékes—Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394). Nyiltabb erdőrészekben, talajból kiálló köveken, mohák között.

Hypogymnia tubulosa (SCHAER. HAV. (Submontán faj!) *Parmelia tubulosa* (SCHAER.) BITT. Galya-tető (GYELNIK 1928: 595 sub *Parmelia tubulosa* et (GYELNIK 1931 sub *Parmelia tubulosa* f. *rugosorediosa* GYELN.), (KISZELY GY-né 1971: 414). Magasabban fekvő területeken vékonyabb ágakon, gallyakon. Kőzeteken ritka.

Hypogymnia physodes (L.) NYL. Syn.: *Parmelia physodes* (L.) ACH. Galya-tető (GYELNIK 1928: 590 sub *Parmelia physodes*), KISZELY GY-né 1971: 414). Kékes—Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394 sub *Parmelia ph.* var. *physodes* f. *gracilis*), Kékes—Sas-kő között (GALLÉ 1975: 184, 185, 186). Tarnaszentmária: Bónahalom 300 m, Kisnána: Ördögvályu-völgy 400 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Várberc 500 m, Dobogó-hegy 400 m, Pipis-hegy 300 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 600 m, Ágasvár 700 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m, Paradóhuta, Klarissza-forrás mellett 330 m. Minden gyűjtési helyen előfordult. Fák kérgén, mohák között, de savanyú andeziten is gyakori. (*Hypogymnia*—*Parmelietum saxatilis* társulás.)

Parmelia acetabulum (NECK.) DUBY. Syn.: *P. corrugata* ACH. Galya-tető (GYELNIK 1928: 586), Kékestető (GALLÉ 1975: 185), Ágasvár 750 m. Paradús, félárnyékos erdőben, erdő szélén fekvő fák kérgén előfordul. A hegységben ritka.

Parmelia caperata (L.) ACH. Syn.: *P. cylisphora* VAIN. Kékestető (GALLÉ 1975: 185), Domoszló: Csonka-patak-völgye 500 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Pipis-hegy 300 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Tóhegyes 700 m, Ágasvár 700 m, Számár-kő 600 m, Galya-tető 800 m, Mátraháza: Sás-tó 450 m, Sas-kő 850 m, Disznó-kő 800 m. Főleg epifiton, de fényben gazdag, meleg völgyekben, lejtőkön, mohás köveken, védett sziklákon is gyakori. Kozmopolita faj.

Parmelia conspersa (EHRH. ex ACH.) ACH. „Nagy Gálya” et Kékes an rup. vulc. (GYELNIK 1931: 154 sub *P. isidiata* var. *adventiva* GYELN.), Sas-kő (VERSEGHY 1965: 162; 1964: 88 sub *P. conspersa* var. *palmatiramosa* GYELN.), Kékes—Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394 sub *P. conspersa* v. *isidiosula* HILM.), Sas-kő, Galya-tető (GALLÉ 1975: 180, 181, 182), Domoszló: Csonka-patak-völgye 500 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 550 m, Pipis-hegy 300 m, Várberc 500 m, Dobogó-hegy 400 m, Muzsla-kilátó 480 m, Gyöngyöstarján: Tóhegyes 650 m, Hársas-tető 450 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Ágasvár 700 m, Mátraháza: Somor-patak-völgy 600 m. Minden szilikátközetben gyakori. Elterjedt mészkövön, cseréptetőn, vándorköveken. Alacsony vidéktől a legmagasabbig megtalálható (pl. az Alpokban 3400 m fölött is).

Parmelia disjuncta ERISCH. Syn.: *P. sorediata* var. *coralloidea* LYNGE, *P. granulosa* LYNGE, *P. granulosa* OXN. Kékes, Disznó-kő 700 m, Hidasberc 750 m, Számár-kő 600 m. Napos, szélvédett, savanyú andezitsziklák horizontális felszínén és lejtős oldalán. A Mátrában nem gyakori. Elt.: Boreálmontán faj.

Parmelia exasperatula NYL. Syn.: *P. paulosa* (ANZI) VAIN. Mátra (GALLÉ 1975: 184, 185), Galya-tető 950 m, Ágasvár 700 m, Sas-kő 850 m. Paradús környezetben, félárnyékos, ritkább erdőben vagy szabadon álló fák kérgén a hegység magasabb részein telepszik meg. Elterjedése: Dél-Európától Közép-Fennoskandináviáig, Ukrajna, Krím, Kaukázus, (Közép-Ázsia, Kelet-Szibéria).

Parmelia fuliginosa (FR.) NYL. nom. illeg. Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m, Kékes, Disznó-kő 700 m, Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, Gyöngyöstarján: Tóhegyes 800 m. Sziklatömb napos, szélvédett függőleges oldalán, kiemelkedő nyílt terepen. A Mátrában ritka. Európában erdős területeken, fakérgen is eléggé elterjedt.

Parmelia glabra (SCHAER.) NYL. Syn.: *P. olivacea* v. *corticola* f. *glabra* SCHAER. Kékes (GYELNIK 1928: 588), Mátra (GALLÉ 1975: 184), Galya-tető (KISZELY GY-né 1968: 414), Sas-kő (KISZELY GY-né 1968: 394), Ágasvár 800 m, Mátrafüred Muzsla-kilátó 450 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Hidasberc 700 m. Csak erdőben, párásabb környezetben él. Szabadon álló fákra nincs. Simább kérgű lombos fák kérgén található. Elt.: Dél-Európától a Kárpátokig, Ukrajna, Dél- és Közép-Volga vidéke, Kaukázus, Közép-Ázsia, Afrika, Észak-Amerika.

Parmelia glabrata LAMY. Syn.: *P. laetevirens* (FLOT.) F. ROSEND. Ágasvár (GYELNIK 1928: 588 sub *P. fuliginosa*), Domoszló: Csonka-patak-völgy oldala, 500 m, Mátrafüred: Várberc 550 m, Muzsla-kilátó 470 m, Dobogó-hegy 400 m, Mátraháza: Somor-patak-völgye 600 m, Ágasvár 700 m, Galya-tető 800 m. Fák törzsén mindenfelé előfordul.

Parmelia glomellifera NYL. Syn.: *P. prolixa* v. *glomellifera* NYL. Ágasvár, Galya-tető (GYELNIK 1928: 589), Paradó: Úveghuta (GYELNIK 1928: 596), Mátra: Sas-kő (GALLÉ 1975: 182), Mátraszentlászló: Kút-hegy 750 m, Kisnána: Ördögvályu-völgy 350 m. A

környezetből kiemelkedő érdes sziklák védettebb felszínén vagy oldalán képez telepeket. (*Parmelietum conspersae* társulásban). Elterjedése: Közép- és Nyugat-Európa, Grönland, Kárpátok, Kaukázus.

Parmelia loxodes NYL. Syn.: *P. isidiotyia* NYL. Mátrafüred: Hajnács-kő 600 m, Várberc 550 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 550 m, Ágasvár 700 m, Mátraháza: Remtetető 650 m. Erősen fotofil és nitrofil, enyhén acidofil faj. Csúcsok, lejtők, madárpihenőhelyek tápanyagban gazdag felszínén gyakori.

Parmelia pulla ACH. Syn.: *P. proluxa* (ACH.) Malbr. Sas-kő (VERSEGHY 1965: 165 sub *P. proluxa*), Mátrabérc (GYELNIK 1928: 588 sub *P. delisei*), KISZELY GY-né 1968: 394), [GALLÉ 1975: 182], Mátrafüred: Hajnács-kő 600 m, Domoszló: Csonka-patak-völgy déli oldal, 400 m, Pipis-hegy 300 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Szurdokpüspöki: Szurdok-völgy déli lejtő, 200 m, Hasznos: várom, 230 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Ágasvár 700 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Erősen fotofil, közepesen termofil és enyhén acidofil faj. Kiemelkedő sziklacsoportok felszínén vagy lejtős oldalán, poros sziklakibúvások, vándorkövek felületén, a *Parmelietum stenophyllae* és a *Lecanoretum garovaglii-argopholis* társulásban gyakori.

Parmelia guercina (WILD.) VAIN. Syn.: *P. tiliacea* ACH. non VAIN. Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 414), Mátrafüred: Hajnács-kő, 400 m, Domoszló: Csonka-patak-völgy déli lejtőn, 400 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy, Ágasvár 700 m, Sas-kő 850 m. Idősebb, szabadon álló fák törzsének kérgén és felsőbb ágakon. A Mátrában gyakori. (A *Parmelietum acetabuli* karakterfaja.) Elterjedése: Európa; Keleten: Leningrád, Moszkva, Kurszk vonaláig.

Parmelia saxatilis (L.) ACH. Kékes – Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394 sub *P. sax. v. aizoni*); Galya-tető (KISZELY GY-né 1979: 414), Kékes, Sas-kő (GALLÉ: 182, 186), Domoszló: Csonka-patak-völgy szikláin, 400 m. ... var. *losii* NÁDV. Mátrafüred: Várberc 550 m. Euryotop. Félárnyékos, vagy napos helyen, nedves, vagy időszakosan nagyon száraz szikla-felszíneken és mohákon képez telepeket. Gyakori a Mátrában. Szélárnyékos területeken *Hypogymnio-Parmelietum saxatilis* társulásra jellemző. Kozmopolita faj.

Parmelia scortea ACH. Syn.: *P. tiliacea* var. *scortea* DUBY.: *P. tiliacea* VANIN. (non ACH.) Galya-vár et Ajnács-kő (GYELNIK 1928; 594 sub *P. scortea* f. *pruinosa*), Sas-kő (GYELNIK 1931: 285 sub *P. scortea* var. *ramifica* GYELN. Typus: VERSEGHY 1964: 111 sub *P. scortea* var. *ramifica* GYELN.), Kékes–Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394 sub *P. scortea* f. *coerulescens* HARM.), Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 414 sub *P. tiliacea*), Kékes-tető (GALLÉ 1975: 182, 185 sub *P. tiliacea*), Domoszló: Csonka-patak-völgye 400 m, Mátrafüred: Hajnács-kő, 450 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Mátraháza: Sás-tó 500 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Szurdokpüspöki: Szurdok-völgy 250 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Ágasvár 750 m, Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 750 m, Mátraháza: Aranybánya-folyás 450 m, Somor-patak-völgy 600 m, Kékes: Hidas-bérc 800 m, Disznó-kő 750 m, Parádóhuta: Csevice-kút 350 m, Parádsasvár: Remete-forrás fölött, 500 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Epifiton, de különböző eredetű kőzeteken is gyakori. Fotofil, erősen nitrofil. Egyedül álló és fásor fainak kérgén gyakori. Emberi települések közelében is jól díszlik. Legszébb telepek a magasabb fekvésű, páradús környezetben, viszonylag nyílt terepen, gyakran mohákon fejlődnek. A hegység területén csak steril telepeken találhatók. (Szinben, formában egyik legszebb lombos zuzmónk.) A *Physcietum ascendentis*, *Parmelietum acetabuli*, *P. caperatae* társulások tagja. Kozmopolita faj. ... var. *pastillifera* HARM. Syn.: *P. pastillifera* (HARM.) KLEM. Kékes: Hidasbérc 800 m, Tília kérgén, gyalogút mellett. Egyetlen adat a Mátrából. Közép-Európa déli részén és Nyugat-Európa erdős vidékén szóróványosan fordul elő.

Parmelia sorediosa ALMB. Syn.: *P. sorediata* v. *rhododendrii* (ARNOLD.) DR. et SARNTH. Mátrabércet et Ajnács-kő (GYELNIK 1928: 594 sub *P. sorediata*), Mátrafüred: Várberc 550 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 750 m. Fotofil, acidofil, ombrofil faj. Környezetből kiemelkedő sziklacsoportok felületén, vagy enyhe lejtésű oldalán találjuk. Boreál-montán faj, Közép- és Észak-Európában a hegyek magasabb részein gyakori. A Mátrában ritka. (*Parmelietum conspersae* társulásaiban él.) Kozmopolita faj.

Parmelia stictica (DEL.) NYL. Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, andezittömbön. Félárnyékos sziklás erdőrézletben. Dél-Európai elterjedése ismert.

Parmelia subargentifera NYL. Syn.: *P. verruculifera* NYL., *P. conspurcata* VAIN. Mátrafüred: 300 m, park fáin, Hajnács-kő 550 m, Mátraháza: Sás-tó 450 m. Alacsonyabb területeken, főleg fásorokban, utak mellett található, antropogén környezetben is. Elt.: Európa, Ázsia, Közép-Amerika.

Parmelia subrudecta NYL. Syn.: *P. dubia* (WULF.) SCHAER. nom. illegit. *P. ulopfylla* (ACH.) WILLIS. Kékes-tető (GALLÉ 1975: 185 sub *P. dubia*), Galya-tető 850 m, Hidasbérc 750 m. Ritkán, vagy szabadon álló fa törzsének alján, mohák között, vagy a kéregpedések mentén. Főleg *Quercus* fajon él. Légnedvességre igényes. A Mátrában ritka. (*Parmeliatum caperatae* társulás tagja.) Minden földrészten elterjedt.

Parmelia sulcata TH. TAXL. Syn.: *P. saxatilis* var. *rosaeformis* ACH. *P. saxatilis* var. *sulcata* LIND. „Nagy Galya” (GYELNIK 1928: 592 sub *P. rosaeformis*) ACH. (GYELN.); Mátrabérc (GYELNIK 1928: 593 sub *P. rosaeformis* f. *rubescens*) ROUMEG. (GYELN.), Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 414). Az egész hegység területén, minden gyűjtőhelyen, fák, kérgén, mohás sziklákon, köveken igen gyakori. A déli oldalon sok károsodott, sorvadó telepet látni. f. *munda* TAYL. f. *rubescens* (HARM.) B. de LESD. Kékes-Sas-kő között (KISZELY GY-né 1968: 394).

Parmelia taractica KREMPELH. Syn.: *P. stenophylla* (ACH.) HEUG. nom illeg.: = *P. conspersa* var. *stenophylla* ACH. Ajnács-kő (GYELNIK 1931: 155 sub *P. protomatrae* f. *crustaeformis* (GYELN.)), (VERSEGHY 1964: 104 sub *P. protomatrae* f. *crustaeformis* (GYELN.)), Hegyes-hegy (GYELNIK 1931: 155 sub *P. protomatrae* f. *angustifolia* GYELN. Typus.), Mátrabérc (GYELNIK 1931: 153 sub *P. conspersa* var. *latior* SCHAER.; var. *imbricata* MASS.), Kiszána; Ördög-völgy 250 m, Domoszló, Csonka-patak-völgye 450 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Száraz Kesző 400 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Ágasvár 700 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m, Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, Galya-tető 900 m, Sas-kő 860 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. ... var. *vagans* (NYL.) LETT Mátrafüred, Muzsla-hegy ... f. *hypoclista* NYL. Mátrafüred: Muzsla-hegy. Erősen fotofil, termofil, enyhén acidofil, vagy neutrofil faj. Alacsonyabb, részben talajjal borított köveken, sziklákon, ásványi anyagokban gazdag aljzaton nagy telepeket képez. Elterjedése: Európa, Ázsia, Észak-Amerika.

Parmelia tinctoria MAH. et FIL. Syn.: *P. Kőrösi Csomae* GYELN. Galya-vár (GYELNIK 1930 sub *P. isidiata* var. *isidiosa*), Domoszló: Csonka-patak-völgye 300 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 600 m, Pipis-hegy 300 m, Várberc 500 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m. Európa atlanti-óceáni és földközi-tengeri partvidékéről ismert faj. Magyarországi előfordulása a középhegységekre is új adat. Elterjedése: Európa, Ázsia, Észak-Amerika.

Parmeliopsis aleurites (NYL.) ACH. Syn.: *P. allescens* (HOFFM.) ZAHLBR. Kékes-Sas-kő között, 850 m. Korhadó fatönkőn, félnyékos, páradús környezetben. (*Parmeliopsisidetum ambiquae* társulás tagja.) Elterjedése: Európa, Ázsia, Észak-Amerika.

Parmeliopsis ambigua (WULF.) NYL. Disznó-kő (GYELNIK 1932/c: 437 sub *P. a. f. lep-rosa*); Mátraszentistván, Szamar-kő 600 m, korhadó fatuskó belső oldalán. Szélnek erősen kitett meredek gerinc félnyékos részén. (*Calicium abietinum* egybefolyt telepe, magasabban fekvő területre jellemző.) Elterjedése: Európa, Ázsia, Észak-Amerika.

Platysmatia glauca (L.) CULB. et CULB. Syn.: *Cetraria* g. (L.) ACH. *Platysma* g. (L.) FREGE. Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 415), Sas-kő 860 m, Disznó-kő 730 m, Ágasvár 700 m, Mátrafüred: Várberc 550 m. A hegység magasabb részein, idős nyír-, bükk- és tölgyfa törzsein, ágain gyakori és tömeges. Nedvesebb, páradúsabb környezetben, mohás sziklákon, köveken is él a *Hypogymnia-Parmeliatum saxatilis* asszociációkban.

Pseudevernia furfuracea (L.) ZOPF. Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 414 sub *Evernia* f.; E. f. var. *candidula*), Sas-kő 860 m, Ágasvár 700 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 400 m, Várberc 550 m, Dobogó-hegy 400 m, Tarnaszentmária: Bóna-halom 300 m, Parád: Ilona-völgy 400 m. Lombos- és tűlevelű fákon erdőben, kertekben is – magassági viszonyoktól függetlenül – gyakori.

Psudevernia olivetorina (ZOPF.) ZOPF. Nagy Galya (GYELNIK 1931: 150 sub *Parmelia ceracea* f. *betulina* GYELN. – typus et f. *ericetorum* (FR.) GYELN. et f. *scobicina*; VERSEGHY 1964: 86 sub *Parm. ceracea* f. *betulicola* GYELN.) Feldolgozott anyagomban nem szerepel.

26. USNEACEAE

Alectoria chalybeiformis (L.) RABH. f. *bükkensis* GYELN. et FOR. Galya-tető (KISZELY GY-né 1971: 415). A tőfaj mézsmentes szilikátközeten él. Ezt a példányt lombosfák kérgéről (itt nyírán) gyűjtöttem. F. FORISS az általuk korábban leírt formára revidálta.

Alectoria fuscescens GYELN. Ágasvár (GYELNIK 1923 b: 56 sub *Alectoria fuscescens* var. *albosorediosa* GYELN.)

Alectoria proluxa (ACH.) NYL. Mátrabérc (GYELNIK 1928: 597 sub *Alectoria jubata* var. *proluxa*.) Subalpin.

Evernia divaricata (L.) Nagy Galya [GYELNIK 1928: 599 sub *Letharia divaricata*]. Skandináviától Görögorszáig és az Uralig szórványosan fordul elő.

Evernia prunastri (L.) ACH. Mátrabérc [GYELNIK 1928: 597 sub. *E. pr. f. soreddiifera*]. Sas-kő déli lejtőjén, 800 m, Ágasvár 700 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 300 m. Fák kérgén, vékonyabb ágakon, magasabb hegyekben igen gyakori.

Ramalina capitata (ACH.) NYL. Syn.: *R. strepsilis* (ACH.) ZAHLBR. Sas-kő, [KISZELY GY-né 1968: 394]. Boreál montán elem.

Ramalina fastigiata (PERS.) ACH. Kékes [GYELNIK 1928: 600 sub *Ramalina populina*]. *Ramalina farinacea* (L.) ACH. Nagy Galya [GYELNIK 1928: 599].

Ramalina fraxinea (L.) ACH. Nagy Galya [GYELNIK 1928: 599], Galya-tető [KISZELY GY-né 1971: 415 sub. *R. fr. var. Galycula* MASS.], Mátraháza [GALLÉ 1975: 185].

Ramalina pollinaria (WESTR.) ACH. Ajnács-kő [GYELNIK 1928: 600], Sas-kő [KISZELY GY-né 1968: 394 sub *R. p. f. ventricosa* EITNER], Galya-tető [KISZELY GY-né 1971: 415 sub *R. p. var. elatior f. multifida* HEPP.], Kékes [GALLÉ 1975: 185], Ágasvár 750 m, Disznó-kő 700 m. Epifiton, de a hegység magasabb részein napos, vagy félárnyékos, esőtől védett függőleges sziklafalakon is telepeket alkot, ahol a *Lecanoretum demissae* társulásában él. Gyakran nedves levegőjű erdők tisztásain, út mellett a *Parmelietum caperatae* epifiton társulásban található.

Usnea ceratina ACH. Syn.: *U. barbata v. ceratina* SCHAER. Nagy Galya [GYELNIK 1928: 600 sub *U. ceratina f. denudata*].

Usnea hirta (L.) WIGG. em MOT. Syn.: *U. florida var. hirta* ACH. Nagy Galya, Mátrabérc [GYELNIK 1928: 601], Kékes-tető [GALLÉ 1975: 186], Mátraháza: Somor-patak-völgye 750 m, Disznó-kő 700 m. Fenyő és idős hárs kérgén gyengén fejlett. Galya-tetőn idős nyírfák kérgén a *Parmelietum furfuraceae* asszociációban szép telepeket láthatunk.

27. CALOPLACACEAE

Caloplaca arenaria (PERS.) MÜLL. ARG. Syn.: *C. erythrocarpia* (ACH.) T. FR. = *Blasenia teicholyta* (ACH.) Kápolna: Tarna-patak mellett, mésztartalmú, töredező kőzeten.

Caloplaca aurantia (PERS.) HELLB. Kőkútpuszta: kőbánya, 150 m. Karbonátos szilikát-kőzeten, esőtől védett felületeken. Nitrofob faj.

Caloplaca cerina (EHRH. ex HEDW.) TH. FR. Mátrafüred: Várberc 500 m, Dobogó-hegy 450 m, Mátraszentistván: Kút-hegy 650 m. Egyedül álló lombosfák (*Quercus*) törzsén. Nitrofil. Az egész hegység területén több helyen előfordul.

Caloplaca citrina (HOFFM.) TH. FR. Kőkútpusztai kőbánya mellett, 150 m. Erősen nitrofil, málladozó kőzeteken (kutyák által látogatott kőkerítések oldalán), csupasz sziklafelületen. Gyakran steril. Ritka.

Caloplaca congregiata (NYL.) ZAHLBR. Mátrafüred: Pipis-hegy 400 m, Száraz Kesző 300 m, Sas-kő 800 m, Hasznos: várrom 250 m. Meleg, erős besugárzású helyen, savanyú vagy semleges kémhatású kőzeteken, parazita a *Candelariella vitellina*-n.

Caloplaca decipiens (ARNOLD.) JATTA. Kápolna: Tarna-patak mellett, betonon.

Caloplaca diphyes (NYL.) OLIV. Mátrafüred: Várberc 550 m, enyhén karbonátos andezit tömbökön. Parazita a *Lecanora polytropa* telepén.

Caloplaca festiva (FR.) ZW. Hasznos: várrom 250 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 320 m, Kőkútpuszta: kőbánya 150 m, Száraz Kesző 300 m. Meleg napsütéses helyeken, savanyú vagy enyhén meszes szilikátos kőzeteken gyakori.

Caloplaca irrubescens (NYL.) ZAHLBR. Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m. Meleg, száraz, D-Ny-i oldalra néző magas sziklafal felső peremén.

Caloplaca murorum (HOFFM.) TH. FR. Tófalú: Tarna-völgy mellett, kőkerítésen.

Caloplaca necator POELT et CLAUZ. Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, andezit-sziklán. Parazita az *Aspicilia caesiocinerea* telepén.

Caloplaca subsoluta (NYL.) ZAHLBR. Syn.: *C. squamescens* (ZAHLBR.) SERV. Szurdok-püspöki: Szurdok-völgy déli lejtő, töredező sziklás oldalán, 250 m. Napos völgyoldal gyér fás és cserjés növényzete között páras, vízszivárgásos környezetben, málló kőzeten. Közép-Európa közép-hegységeinek száraz-meleg területein gyakori.

Caloplaca xerica (POELT et VEZDA) Hasznos: várrom, 250 m, Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Száraz, felforrósodó sziklákon.

Frotoblastenia rupestris (SCOP.) STEINER. Mátrafüred: Muzsla-kilátó 480 m. Mésztartalmú kőveken.

28. THELOSCHISTACEAE

- Xanthoria candelaria* (L.) TH. FR. Mátra [GALLÉ 1975: 185].
Xanthoria elegans (LINK) TH. FR. Syn.: *Caloplaca e.* (LINK.) TH. FR., *Caloplaca plicatoverrucosa* (RÁS.) ZAHLBR., *C. dissidens* (NYL.) ZAHLBR. Sas-kő 890 m, emlékmű. Erősen nitrofil faj.
Xanthoria fallax (HEPP.) ARN. Syn.: *X. substellaris* (ACH.) VAIN. Mátra [GALLÉ 1975: 184, 185], Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m. Enyhén bázisos andezitszikla poros, időnként vízszivárgásos lejtős felületén. Fény- és melegkedvelő faj.
Xanthoria lobulata (FLK.) B. de LESD. Galya-tető [KISZELY GY-né 1971: 415].
Xanthoria parietina (L.) TH. FR. Galya-tető [KISZELY GY-né 1971: 4515 sub *X. p.* var. *parietina f. polyphylla* (FLOT.) HILLM.; var. *chlorina* (CHEV.) OLIV.], Kékes-tető [GALLÉ 1975: 184, 185.], Feldebrő: Cser-domb 200 m, Mátrafüred: Hajnács-kő 300–600 m, Száraz Kesző 400 m, Dobogó-hegy 400 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak-völgy 300 m, Parádóhuta 350 m (köveken), Mátraszentistván: Kút-hegy 700 m (cserjén). Elsősorban epifiton, de enyhe mésztartalmú kőzeteken is előfordul. A hegység területén a déli Mát-rában gyakori. A magasabb területeken ritkább és gyengén fejlett telepek, egyedülálló fák törzsén szép telepek vannak.
Xanthoria polycarpa (EHRH.) RIEBER. Feldebrő: Cserdomb 200 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m. Fényben gazdag, nyílt terepen lévő fák törzsén gyakori. Nitrofil faj.

29. BUELLIACEAE

- Buellia aethalea* (ACH.) TH. FR. Recsk: Lahóca-hegy 250 m, *Baeomyces roseus* telepén, mint parazita. Fényben gazdag, széljárta nyílt sziklák pionír-, gyakran kéregzuzmókon (pl. *Rhizocarpon aticum*) élő parazita faj. Felhagyott kőbányákban gyakori.
Buellia alboatra (HOFFM.) DEICHM. BR. et ROSTR. Syn.: *Diplozomma a.* FLOT. Disznó-kő 650 m. Erősen savanyú és karbonátos szilikát kőzeten, száraz, fényben gazdag, meredek sziklafalon.
Buellia badia (FR.) MASSAL. Mátrafüred: Hajnács-kő 320 m, Recsk: Lahóca-hegy 250 m, Disznó-kő 600 m, Ágasvár 700 m, Hasznos: várrom, 150 m. Meleg, széljárta sziklákön, mohákon, ritkás más zuzmófajokon telepszik meg. (*Lassalliatum pustulatae*, *Umbilicariatum hirsutae* *Parmelietum stenopphyllae* társulásokban (1000 m-en alul középhegységekben gyakori).
Buellia disciformis (FR.) MUDD. Syn.: *B. parasema* (FR.) DN. Domszló: Csonka-patak-völgye, *Quercus* kérgén, 300 m. Nyugati fekvésű völgyoldal félmánykos fatörzsein. Ritka.
Buellia lutosa (MASS.) ANZI. Parád: Disznó-kő 700 m. Kiemelkedő sziklafal nyugati fekvésű, karbonát tartalmú, meredek oldalán, szélvédett, nyirkos felületen. A hegységben ritka. Mészszegény kőzeten Dél- és Közép-Európában szórványos.
Buellia punctata (HOFFM.) MASSAL. Syn.: *B. myriocarpa* (DC.) De NOT. Kékes-tönk déli oldalán, útkívágás mentén, *Quercus* kérgén, 500–600 m között, Feldebrő: Cserdomb, *Quercus* kérgén. Egyedül álló fák kérgén, napsütötte, szervesanyagban gazdag tönkökön. Alacsonyabb területeken elterjedt.
Buellia scabrosa (ACH.) KOERB. Mátraháza: Somor-patak mellett *Baeomyces rufus* telepén, mint parazita, 700 m. Hidegebb, árnyékolt, nedves (vízszivárgás!), talajon élő mohák között. Közép- és Észak-Európában szórványos.
Buellia sororia HT. FR. Galya-tető 900 m, park, Gyöngyösoroszi: meddőhányó 300 m, Parádsasvár, meddőhányó 500 m; Recsk: Lahóca-hegy 300 m. Pionír zuzmófaj. Meleg, erősebben besugárzott terület töredező kövein, szélvédett helyeken. (Érc tartalmú kőzeteken gyakori!) *Buellia* – *Rhizocarpetum* asszociációiban, gyakran a *Rhizocarpon geographicum* fordul elő.
Rinodina atrocinerea (DICKS.) KOERB. Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m. Savanyú andezit, száraz, meleg lejtőn. Erősen fotofil faj. Valószínű szubatantli elterjedésű.
Rinodina exigua (ACH.) S. GRAY. Mátra [GALLÉ 1975: 184], Kiszána: Ördög-völgy 300 m, *Cornus* kérgén, Mátraszentlászló: Kút-hegy 600 m. Szórt fényben, erdőszéli lombosfa kérgén.
Rinodina pyrina (ACH.) ARNOLD. Mátrakeresztes: Csörgő-patak völgyében, *Quercus* kérgén, 400 m. Elterjedése egész Európában, az Északi-Sarkvidékig.

Rinodina salina (DEGEL. Syn.: *R. demissa* (FL.) ARN. Mátraszentimre: Nárád oldal 700 m. Talajból kiálló kővön.
Rinodina trevisani (HEPP.) KOERB. Mátrafüred: Rákóczi-forrás közelében, 400 m. Fenyő kergén, paradus környezetben.

30. PHYSCIACEAE

Anaptychia ciliaris (L.) KÖRB. Nagy Galya (GYELNIK 1928: 602, sub. A. c. var. *vulgaris*, et f. *actinota* et f. *agriopa*), Galya-tető 950 m, bükkfa kergén. Szabadon álló lombos fák kergén a magasabb gerinceken, csúcson. (Az utóbbi 10 évben ritkább, mint korábban volt.)

Physcia ascendens BITT. Mátra (GALLÉ 1975: 184, 185), Mátrafüred: Hajnács-kő 400 m, Domoszló: Csonka-patak-völgy 350 m, Sas-kő 860 m, Parádóhuta: Csevice-forrás 350 m. Környezetből kiemelkedő, vagy nyílt területek, fasorok fainak (*Quercus* – *Tilia* – *Populus*) kergén, főleg a törzs alsóbb régióiban, poros, madártrágyás részeken, nagy tömegben található. Erősen nitrofil faj. Több asszociáció tagja.

Physcia caesia (HOFFM.) HAMPE. Sas-kő (KISZELY GY-né 1968: 394), Szurdokpüspöki: Szurdok-völgy 250 m, Szamár-kő 600 m. Töredező, sziklabúvásos lejtőn, meleg, fénygazdag élőhelyen, enyhén meszes aljzaton. Erősen nitrofil faj. A Mátrában nem gyakori.

Physcia dubia (HOFFM.) LYNGE. Feldebrő: Cserdomb 150 m, *Acer* kergén, Kápolna, *Populus* törzsén, Mátrafüred, Pipis-hegy 300 m, Szamár-kő 600 m, Hajnács-kő 500 m, Hidasbérc 700 m, kiálló sziklákön. Nitrofil faj. A Mátra déli részén, nyílt, napos területek, fasorok mentén és madárülőköveken fordul elő.

Physcia orbicularis (NECK.) DR. Syn.: *P. virella* (ACH.) FLAG. var. *gracilis* MERESCH. Mátraháza (GALLÉ 1975: 184), Kőkút-pusztá 250 m, Mátrafüred 300 m, park. Epifiton, erősen nitrofil faj. Nyíltabb területek fainak kergén. A *Physcietum ascendentis* asszociációjában él.

Physcia sciastra (ACH.) DR. Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Pipis-hegy 300 m, Remetető 600 m, Mátrakeresztes; Csóka-kő 500 m, Sas-kő 860 m, Szamár-kő 600 m. Napos, sziklás lejtők töredező, poros enyhén meszes szilikát kőzetein, madárülő-csúcsok közelében, időszakos vízszivárgásos felületeken. Közepes nitrofil faj. A *Peltuletum euplocae* asszociáció tagja.

Physcia stellaris (L.) NYL. Mátrafüred 300 m, park, Száras Kesző 400 m, Pipis-hegy 300 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak-völgy 450 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m. Napos, nyílt területek fainak törzsén, cserjék ágain gyakori.

Physcia tenella DC. em BITT. Feldebrő; betonon, Mátrafüred: Hajnács-kő 400 m, fa kergén. Meleg, nyílt területen, kőzeten és fakergén fordul elő. Kevésbé nitrofil faj.

Physcia vainioi RÁS. Syn.: *Ph. caesiella* (B. de LESD.) SUZA. Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Száras Kesző 300 m, Szurdokpüspöki 250 m, Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, Recsk: Kanászvár 200 m. Enyhén szavanyú és semleges kémhatású kőzeten, napos, száraz-meleg élőhelyeken, poros sziklafalakon, csúcson elterjedt. Nitrofil faj. *Parmelietum stenophyllae*, *Lecanora garovaglii-argopholis* asszociáció tagja.

Physcia teretiuscula (ACH.) LYNGE. Mátrafüred: Hajnács-kő 500 m, Szurdokpüspöki: Szurdok-völgy 250 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Mátraszentimre: Nagy Átal-kő 500 m, Mátraszentlászló: Kút-hegy 700 m, Disznó-kő északi oldala, 700 m. Kissé csapadékos, enyhén savanyú, meredek sziklafalakon. Fotofil és erősen nitrofil zuzmófaj. Madár-pihenőhelyek vagy sziklás csúcsok alatti régiókban is képez telepeket. (D-i exp. mellett gyakori, de magasabb területeken É–K-i oldalon is előfordul! Hidegtűrő.) A *Lecanoretum demissae* asszociáció tagja.

Physconia farrea (ACH.) POELT. Syn.: *Physcia farrea* (ACH.) VAIN. Mátrafüred: Dobogó-hegy 400 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak-völgy 500 m, Szamár-kő 600 m. Fénynek, szélnek kitett sziklák nyugati oldalán, fák kergén. Montán faj. Dél-Európában csak a magasabb hegységekben fordul elő.

Physconia grisea (LAM.) POELT. Syn.: *Physcia grisea* (LAM.) ZAHLBR. Mátra (GALLÉ 1975: 184), Mátrafüred, 300 m park. Dobogó-hegy 400 m, Mátraháza: Nagy-Nyak 900 m. Fényben gazdagabb erdőrészek, parkok idősebb fainak kergén. Emberi települések, vagy az erdőt átszelő műút közelében, déli, dél-nyugati oldalon.

II. HYMENOLICHENES

Lepraria candelaria (L.) FR. Syn.: *L. flava* (SCHREB) ACH. Mátrafüred: Muzslla-hegy 450 m, Száraz Kesző 400 m, Mátrabérc 600 m, Gyöngyöstarján: Hársas-tető 450 m, Mátrakeresztes: Csóka-kő 500 m, Ágasvár 700 m, Mátraszentlászló 700 m, Disznó-kő 800 m. Ombroford. Korhadó fák tövén.

Lepraria chlorina (ACH.) ACH. Syn.: *Calicium chlorinum* SCHAER. Mátrafüred: Hajnács-kő 600 m, Várberc 550 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak völgye 400 m, Csóka-kő 500 m, Ágasvár 700 m, Disznó-kő 700 m. Árnyékolt, sziklalábnál, paradís környezetben él. (Karakter faja a *Leprarietia chlorinae*-nak.)

Lepraria latebrarum ACH. Sas-kő (VERSEGHY 1965: 162) Mátrafüred: Pipis-hegy 300 m, Várberc 550 m, Domoszló: Csonka-patak völgye 400 m, Mátrakeresztes: Csörgő-patak völgye 400 m, Számár-kő 600 m, Remete-tető 600 m. Árnyékos sziklatömbök alján, a *Leprarietalia chlorinae* társulásban a Mátrában gyakori.

Lepraria neglecta (NYL.) ERICHS. Syn.: *Lecidea n.* NYL. Talajon, mohán az egész hegység területén mindenütt megtalálható.

A MÁTRÁBÓL LEÍRT TAXONOK

Gyrophora hirsuta (ACH.) FW. var. *protomatrensis* GYELNIK (n. var.) 1932: Ann. Mycol. 30: 5/6: 446. Holotypus BP. 14076. Mátra, trachyt-sziklán a „Disznó-kő” gerincén, Ohuta mellett, com. Heves, ca 750 m s. m. Leg.: TIMKÓ, 26. V. 1923.

Placidium ádámi-borosii SZATALA (sp. n.) 1956: Ann. Hist.-nat. Mus. Nat. 7: 271. Holotypus BP. 305. Com. Heves. In rupibus andesiticis orient. supra callem Csatorna-völgy montis Remetebérc pr. Mátrabérc, alt. ca. 750 m s. m. Leg. Á. BOROS, 5. VI. 1951. (*Dermatocarpon* genus.)

Candelariella aurella ZAHLBR. f. *smaragdula* SZATALA (f. n.) 1931: Magyar. Bot. Lap. 30: 136. Holotypus BP 34017. Com. Heves, supra lignum Abietinum ca domus pr. pag. Heves, alt. 106 m. Leg.: FORISS, 28. VII. 1912. no. 2300.

Parmelia ceratea (ACH.) SNDST. f. *betulicola* GYELNIK (f. n.) 1931: Feddes Rep. 29: 150. Holotypus BP 22287. Com. Heves, sub cacumine Nagy Golya, alt. 900 m. Ad. corticem Betulae verruc., leg. GYELNIK 1. VII. 1925. (= *Pseudevernia furfuracea* species).

Parmelia conspersa ACH. f. *matrae* GYELNIK (f. n.) 1932. Ann. Mycol. 30: 450. Holotypus BP 21723. Com. Heves, in cacumine montis Sas-kő, 750 m. leg. GYELNIK 23. VII. 1930.

Parmelia furfuracea (L.) ACH. f. *matrensis* GYELNIK et FORISS 1934. (f. n.) Feddes Rep. 36: 3101. Fragm. Typi BP 22299. Mátra, inter Parádfürdő et Recsk, ad cort. Aesculi 200 m, leg. FORISS 8. IX. 1929. (*Pseudevernia* genus.)

Parmelia protomatrae GYELN. f. *angustifolia* GYELNIK (f. n.) 1931 Feddes Rep. 29: 155. Holotypus BP 21652. Mátra in monte Hegyes-hegy, ad rupes vulcanicas, 600 m. leg. GYELNIK. 1. VI. 1926.

Parmelia protomatrae GYELN. f. *crustaeformis* GYELNIK (f. n.) 1931. Feddes Rep. 29: 155. Holotypus BP 23860. Mátra, in cacumine Ajnács-kő, 600 m; ad rupes. vulc. leg. GYELNIK 2. VI. 1925.

Parmelia scorteae ACH. var. *ramifica* GYELNIK (var. n.) 1931 Feddes Rep. 29: 285. Holotypus BP 23860. Mátra: mohás trachitsziklán a Sas-kőn, Ohuta mellett, 850 m, leg.: TIMKÓ 25. V. 1923.

Lecanora argopholis (ACH.) ACH. var. *viridis* (CERNH.) KISZELY comb. n. KISZELY in Lich. sel. ex. Fasc. LIV. (no. 1325/1976.) Holotypus EGR. Mátra: Hasznos várrom, függőleges sziklafalon.

IRODALOM: ANDERS, J. (1928): Die Strauch-und Laubflechten Mitteleuropas. Jena. 1—217 — BERTSCH, K. (1964): Felchtenflora von Südwestdeutschland 251. S. Stuttgart. BOROVSZKY, S. (1909): Heves vármegye — Budapest. — ENGLER, A. (1926): Die natürlichen Pflanzenfamilien — Bnd. 8. Lichenes (Flechten) 2—270 S. Leipzig. — GALLÉ, L. (1975): A Mátra-hegység zuzmócönózisai (Die Flechtencönosen im Mátra-Gebrige). Bot.

Közl. 62: 179—189. Budapest]. — GAMS, H. (1967): Kleine Kryptogamenflora Bnd. III. Flechten (Lichenes). 244. Jena. — GYELNIK, V. (1927): Peltigera-tanulmányok (Peltigera Studien) [Bot. Közl. 24: 122—140]. — GYELNIK, V. (1928): Adatok Magyarország zuzmóvegetációjához. II. (Beiträge zur Flechtenflora Ungarns II.) (Folia Cryptog. I: 577—608. Szeged). — GYELNIK, V. (1931): Additamenta ad cognitionem Parmeliarum I. II. [Feddes Repert. 29: 389—397 (I), 402—419 (II). Berlin]. — GYELNIK, V. (1932): Additamenta ad cognitionem Parmelarum III. [Feddes Repert. 30: 209—226. Berlin]. — GYELNIK, V. (1932b): Alectoria-Studien. (Nyt. Mag. Naturvidenskab. 70: 35—62. Oslo). — GYELNIK, V. (1932b): Über einige Arten der Gattung Parmeliopsis (Stiezenb.) Nyl. [Ann. Mycol. 30: 456—459. Berlin]. — GYELNIK, V. (1938): Additamenta ad cognitionem Parmeliarum VI. [Feddes Repert. 36: 299—302. Berlin]. — GYELNIK, V. (1942): Enumeration Peltigerarum rariorum praecipue in Hungaria lectarum. [Ann. Hist.-nat. Mus. Nat. Hung. 35: 91—97, Budapest]. — HAZSLINSZKY, F. (1869): Adatok Magyarhon zuzmóvirányához. [Mat. és Term. Közl. 7: 43—73. Budapest]. — HAZSLINSZKY, F. (1884): A Magyar Birodalom zuzmóflórája — Budapest. — HENSSEN A. — H. M. JAHNS (1974) Lichenes. Eine Einführung in die Flechtenkunde. Stuttgart. 1—467. — JAKUCS, P. (1955): Mátra — Budapest. KÁRPÁTI, Z. (1952): Az északi hegyvidék nyugati részének növény-földrajzi áttekintése (Földrajzi Értesítő). — KISZELY, GY-né. (1971): Adatok Galya-tető zuzmóflórájához. (Egri Tanárképző-Főiskola Évkönyve 9: 411—416). — KISZELY, GY-né. (1968): Adatok a Mátra-hegység zuzmóflórájához. (Egri Tanárképző Főisk. Évk. 6: 391—394). — KISZELY, GY-né. A Mátra-hegység zuzmóflórája I. [Fol. Hist.-nat. Mus. Matr. 6: 51—7a]. — KLEMENT, O. (1955): Prodromus der mitteleuropäischen Flechtengesellschaften. [Feddes Rep. Beih. 135: 5—194]. — LÁNG, S. (1955): A Mátra és Börzsöny természeti földrajza. [Földr. Monogr. I. Budapest]. — LINDAU, G. (1913): Die Flechten. 1—250. S. Berlin. — POELT, J. (1969): Bestimmungsschlüssel europäischer Flechten 71—757. S. Lehre. — POELT, J. — A. VEZDA (1977): Bestimmungsschlüssel europäischer Flechten. — Ergänzungsheft I. 258. S. Cramer, Lehre. — SOÓ, R. (1964): A magyar flóra és vegetáció rendszertani növényföldrajzi kézikönyve I. 589. p. Budapest. — SOÓ, R. — JÁVORKA, S. (1951): A magyar növényvilág kézikönyve I.—II. Budapest. — SOÓS, I. (1953): Érc előfordulások történelmi adatai Gyöngyösoroszi, Parád, stb.) [Föld. Int. Adattár]. — SZATALA, Ö. (1926): Adatok Magyarország zuzmóflórájának ismeretéhez II. [Magy. Bot. Lap. 26: 210—218. Budapest]. — SZATALA, Ö. (1927): Lichenes Hungariae I. Pyrenocarpeae — Gymnocarpeae — Coniocarpeae. Folia Cryptog. I/5: 338—434. Szeged]. — SZATALA, Ö. (1928): Adatok Magyarország zuzmóflórájának ismeretéhez III. [Magy. Bot. Lap. 27: 25—30. Budapest]. — SZATALA, Ö. (1930): Lichenes Hungariae II. (Folia Cryptog. I: 83—928. Szeged). — SZATALA, Ö. (1939): Lichenes Hungariae III. Cyclocarpeae. (Folia Cryptog. 2: 267—460. Szeged). SZATALA, Ö. (1954): Neue Flechten IB. [Ann. Hist., Nat. Mus. Natl. Hung. ser. nova, 5: 131—138]. — SZATALA, Ö. (1956): Neue Flechten V. [Ann. Hist.-Nat. Mus. Natl. Hung. ser. Nova, 7: 271:282]. — SZATALA, Ö. (1948): A Kárpát-medence Ramalina fajai. (Diss. Inst. Bot. Syst. Univ. Budapest. Nr. I: 1—51). — VARGA, GY. — CSILLAGNÉ TELEPÁNSZKY, E. — FÉLEGY-HÁZI, ZS. (1975): A Mátra-hegység földtana (A Magyar Áll. Földt. Int. Évk. LVII. kötet 1. füzet). — VERSEGHY, K. (1958): Lichenológiai Közlemények I—II. (Bot. Közl. 47: 281—285). — VERSEGHY, K. (1964): Typen—Verzeichnis der Flechtenschaftlichen Museum. Budapest. — VERSEGHY, K. (1965): Die Verbreitung von Umbilicaria pustulata Hoffm. und. Ihre gesellschaftliche Verhältnisse in Ungarn [Ann. Hist.-Nat. Mus. Natl. Hung. Pars. bot., 57: 159—164. Budapest]. — VERSEGHY, K. (1966): Squamaria-und Squarmarina-Arten in Ungarn II. [Bot. Közlem. 53: 11—23]. — VEZDA, A. (1974): Lichenes selecti exiccati, Schedae ad fasc. 51. Pruhonice prope Praha. — VEZDA, A. (1975a): Lichenes selecti exiccati, Schedae ad fasc. 52. ssp. 8. Pruhonice prope Praha. — VEZDA, A. (1975b): Lichenes selecti exiccati, Schedae ad fasc. 54. pp. 8. Pruhonice prope Praha. — VEZDA, A. (1975c): Lichenes selecti exiccati, Schedae ad fasc. 55. pp. 8. Pruhonice prope Praha. — VEZDA, A. (1976): Lichenes selecti exiccati, Schedae ad fasc. 56. pp. 8. Pruhonice prope Praha. — WIRTH, V. (1972): Die Silicatiflechten-Gemeinschaften im ausseralpinen Zentral-europa. Dissertationes Botanica Bd. 17. Cramer, Lehre.

Erkezett: 1982. III. 17.

KISZELYNÉ, Dr. VAMOSI Anna
Ho Si Minh Tanárképző Főiskola
Növénytani Tanszék
H-3300 EGER
Szabadság tér 2.